

TRẦN THỊ TUYẾT, *Is the learning approach of students from the Confucian heritage culture problematic?*, Educational Research for Policy and Practice, 2013.

Bài viết này đề cập tới phương pháp học tập của sinh viên các nước chịu ảnh hưởng của nền văn hóa Nho giáo ở châu Á như Trung Quốc, Việt Nam, Sing-ga-po, Hàn Quốc hay Nhật Bản. Những sinh viên này thường bị coi là thụ động, ít khi đặt câu hỏi hoặc nói lên ý kiến của mình trong lớp và thường có xu hướng học thuộc lòng kiến thức được truyền thụ thay vì tìm cách để hiểu kiến thức đó. Cách học này bị chỉ trích nhiều và được cho là cách học bị định hình bởi văn hóa Nho giáo. Tuy nhiên, nghiên cứu này chỉ ra sự nhầm lẫn thường thấy trong quan niệm giữa cách học thụ động với văn hóa Nho giáo, giữa việc học thuộc lòng với việc hiểu kiến thức và giữa sự im lặng với sự thụ động. Bài viết cũng tìm thấy những minh chứng chứng minh rằng sự thụ động trong học tập (nếu có) của sinh viên châu Á đa phần là kết quả của các yếu tố tình huống cụ thể như phương pháp giảng dạy của thầy, điều kiện và yêu cầu học tập, thói quen trong học tập và khả năng ngoại ngữ hạn chế, hơn là bởi các yếu tố văn hóa.

This article is concerned with the learning style adopted by Asian students who come from a Confucian heritage culture (CHC) such countries as China, Vietnam, Singapore, Korea and Japan are considered countries with Confucian heritage culture (Phuong-Mai et al. 2005). These students are generally viewed as typically passive, unwilling to ask questions or speak up in class and often based on memorising rather than understanding knowledge delivered by teachers. This learning style is claimed to be shaped by the CHC in Asian countries and receives massive criticism in the literature. This article aims to challenge this criticism of the passive learning style adopted by Asian students who come from the CHC. By conducting in-depth interviews with 10 Asian students from the CHC currently studying tertiary education in Australia, this article addresses the confusion between passive learning style and CHC, between memorising and understanding and between quietness and passiveness. Finally, if passiveness of Asian students is indeed observed in both Asian CHC countries and English-speaking countries, it is more because of situation-specific factors of teaching methodologies, learning requirements, learning habits and language proficiency rather than cultural factors.